

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Τώρα ποῦ δὲν ἔχομεν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς πολεμικὰς μας δυνάμεις, ἕνεκα τῆς λύσεως τοῦ μεθοριακοῦ, καλὸν εἶναι ὁ κ. Γρίβας ὅστις βγήκε μὲ δεκατρεῖς ἑναντίον τῆς Τουρκίας, νὰ βγῆ τώρα μὲ 13 χιλιάδας ἑναντίον τοῦ κυρίου Ζούρκα καὶ τῶν λοιπῶν συμμοριῶν.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἀνηγόρευσε πατρίκιον τὸν Οὐέλσελέϋ· ἡ βασίλισσα τῶν Ἀθηνῶν Πλάκα τὸν περιέλαβεν εἰς τὰ ἐκεῖ εἰς πᾶν μεγάλο γεγονός γεννώμενα πολιτικὰ τραγούδια τῆς· καὶ τώρα ἀντὶ τῆς γνωστῆς ἐπιδού :

Παπαρούνα τ' ὄνομά σου
καὶ γλυκὸ τὸ φίλημά σου

ἔχομεν τὴν ἐξῆς θριαμβευτικὴν ἐπιδόν :

Βολσελέϋ, Βολσελέϋ,
ἡ καρδοῦλά σου τὸ λέει.

Σὰς δίδομεν τὸ ὀρεκτικώτερον πριμαρόλι, δηλαδὴ κατάλογον τῶν ἐφετειῶν ὑποψηφίῶν Δημάρχων:

Σοῦτσος—Κυριακὸς—Φρεαμίτης—Πετράκης—Μακρυγιάννης—Σκουζές—Καλλιφρονᾶς (ὁ Νίκος)—Καμπᾶς—Βρυζάκης—Παπαλεξανδρῆς—Κατσανδρῆς—Μελλάς—Μενέλαος Νεγρεπόντης.

Ὁ φίλος μας ἔρχεται δέκατος τρίτος! Τί ἀτυχία τὴν ὁποίαν μόλις θ' ἀντισηκώσῃ ὀλίγον ἢ εὐτυχία τοῦ νᾶλθη κα' ἐπιλαχῶν δέκατος τρίτος.

Οἱ προβιθασθέντες δικαστικοὶ εἶναι γούρνα κατὰ τοῦ Βασιλέως, διότι ἕνεκα τῆς ἀπουσίας του ἀργεῖ νὰ κατέβῃ τὸ διάταγμα ἀπὸ τὸ παλάτι.

Ἐλέχθη δὲ τὸ ἐξῆς εὐφύες:

— Τὰ διατάγματα στέλλονται εἰς Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των!!

Εἰς τοῦ βιβλιοπώλου Βίλμπεργ ἦτο ἐκτεθειμένον τὸ μυθιστόρημα τοῦ Μπελό: Le roi des grecs (ὁ Βασιλεὺς τῶν κλεπτῶν ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ).

Εἰς αὐλικὸς διερχόμενος ἐκεῖθεν καὶ ξεύρων τόσα γαλλικὰ τὸ ἀγοράζει ἐκλαμβάνων τὸν τίτλον ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ δυστυχῶς ἡ λέξις grec θὰ 'πῆ καὶ Ἑλλην καὶ κλέπτῆς!

Ὁ κ. Ἀνέστης Κωνσταντινίδης κατήντησε καλλιτεχνικὴ εἰδικότης Βιβλιοπώλου. Οἱ ἐφετεινοὶ τοῦ **Ἡμεροδεξίτου τοῦ 1883** εἶναι ἀθηναϊκὰ κομψοτεχνήματα· πρέπει νὰ φιγουράρουν εἰς ὅλας τὰς αἰθεύσας. Ἐχει κάνει τὸν Ὁδηγὸν ὅλου τοῦ ἔτους, περιπλέον καὶ

μῖαν ὡραίαν εἰκόνα. Πολλάκις εἶναι ἐξηγημένοι ἐκ τῶν δημοτικωτέρων μελοδραμάτων, καὶ ὅταν τὰς βλέπη τις, τοῦ ἔρχεται νὰ τραγουδῇ· καὶ ὅταν τραγουδῇ, δὲν χορταίνει νὰ τὰς βλέπῃ. Ἐχει δὲ πλοῦτον εἰδῶν καὶ ποικιλίας. Ἀφοῦ ἔχει καὶ **Ἡμεροδεξίτας** μὲ τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἡμεριδῶν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν.

Καὶ ὅταν ἤρχισε μὲ τὸ λεξικὸν νὰ τὸ διαβάξῃ καὶ εἶδε ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ μ' ἓνα Ἀρχικατεργάρον, μ' ἓνα ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μελικ ἐφένδην!!

Ἐχομεν δύο λαιμητόμους, τὴν μίαν κινητὴν, διὰ τὸν Πετιμεζᾶν καὶ τὸν Φτυχιᾶκον, διὰ τὸ Λαύριον καὶ τὰς Πάτρας· τὴν ἄλλην, ἀκίνητον ἐν τῇ Μεγάλῃ οἰκίᾳ Μελλά, τὴν κατ' εὐφημισμὸν λεγομένην Ἀθηναϊκὴν Λέσχην. Καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη τρῶνε ἀνθρώπους. Καὶ διὰ τὴν μίαν καὶ διὰ τὴν ἄλλην μαυροφοροῦν ἀνθρωποὶ. Δὲν ἔχομεν μόνον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν διφθερίτιδα· ἔχομεν καὶ τὴν λεσχίτιδα· μίαν ἡμέραν αἱ τραγικώτεραι σελίδες ἀθηναϊκοῦ μυθιστορήματός θὰ γραφῶσιν ἐπὶ ὀκρίβαντος, ὅστις θὰ εἶναι ἡ Λέσχη. Τὸ τελευταῖόν τῆς θύμα ἦτο ἤδη ἀποκεφαλισμένον πνευματικῶς· ἡ λέσχη τώρα τὸν ἀπεκεφάλισε σθερικῶς. Σπουδαῖα περιουσία τοῦ δυστυχοῦς ἐκεῖ μέσα ὑπὸ τῶν ἐντίμων Λεσχιτῶν κατεφαγῶθη. Ἐμεινε μόνον μὲ τὴν σπονδυλικὴν τοῦ στήλην καὶ δέκα χιλιάδας δραχμᾶς. Τί θὰ γίνῃ τώρα ἡ σπονδυλικὴ αὐτῆ στήλη ἀκέφαλος, ἀχρήματος, ἐπικλινής;

Ἴδου εὐκαιρία διὰ τὸν κ. Κοσσονάκον γὰ ἀναβῆ ἐπιπὸς τὴν Ἀθηναϊκὴν Λέσχην καὶ νὰ τὰ κάμῃ ὅλα ἐκεῖ μέσα, αὐτὸς καὶ τ' ἄλλογο του, γῆν Μαδιάμ.

Ὁ Λοχίας ὅστις διηκούλυνε τὴν ἀπόδρασιν τοῦ Τακούση λέγεται ὅτι ἠτοκτόνησεν· μερικοὶ ὁμῶς διερμηνεύουν τὴν αὐτοκτονίαν αὐτὴν ὡς δραπετεύσιν καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἐνομιζέτο ὅτι ὁ Δὲ Κάστρος ἔμελλε νὰ παραστήσῃ μόνος· ἀλλὰ εἶχε καὶ ἄλλους amateurs, οἵτινες εὐγενῶς προσεφέρθησαν. Καὶ ἦτο λοιπὸν ὁ Δὲ Κάστρος καὶ οἱ Δὲ Κάστροι. Διὰ νὰ παρωδηθῇ ἡ περὶ Τούρκου παροιμία καὶ νὰ γίνῃ: «Εἰς τὸν βλάκα, βλάκας καὶ μισός.»

Ὅσοι δὲν τὸ ἐλάβετε, κυνηγήσατε μὲ τὸ μ. ονόκανο τῆς δεκάρας τὸ τελευταῖον Φιλολογικὸν παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος, νὰ ἀναγνώσῃτε τὸ Κυνήγι τοῦ κ. Ἱεροκλέους. Πρῶτην φορὰν γράφεται τοιοῦτό τι εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὸ ὕφος του εἶναι ζωντανὸν ὡς τὸ φτ ἐρύγισμα ὀρτυκιοῦ, τὸ ὅποσον βγάζει τὸ λαγωνικὸν ἀπὸ τοῦ προστατευτικοῦ του θάμνου.